

- Տարբերքում.— 1. Ջալ երկրորդ տողում ճարիապանս կարդացել է նրագապանն:
 2. Երկրորդ տողում Ջալ բազում բառը չունի:
 3. Երրորդ տողում Ջալ ավելացրել է Իմ (մեղացն):

49. Մեծ գավթում, նախորդից բարձր, թաղի վրա

(Լուս. 43)

Հ ՈԿԶ Մ 1217

Հրատարակված է՝ Ջալ 23, Ղրիմ 57, Վիմ 60

- 1 ՈԿԶ
 2 Ես Գաւրգի, որդի Աշոտոյ, էտու իմ որդովքս զիմ բուն հայրենիք[ս]
 3 զԼորիսն՝ իւր ամէն շահ ու զենով, եւ այլ աւելի հողով՝ յԱճածինս, եւ
 ի սարին ի[ոս]~
 4 անարի տեղի: Եւ հայտատեցին ինձ զի[աչ]գոյտին տաւնն զա-
 5 մէն եկեղեցիքս մինչ ի կատարած աշխարհի: Արդ, ով զիմ յ-
 6 ոյսս խափանէ, յիմոց կամ յ[աւտարաց] Կ[այե]նի եւ Յուգայի մասնա-
 7 կից լինի, եւ իմ մեղացս ար է: Առա[ջնորդ] հա[յր վա]րդապետս Գր[իգ]որ
 8 ա[մէն միաբանաւ]քս ընկալաք զԳաւրգէ յոյ[սն]...ք: Որ խափանէ զայս
 6 . . . ա նգովս առնու, Գ աւրն թայիկ[ա]..իմ եւ այլն՝ ինձ:

- Մանրություն.— 1. Արձանագրության քարերից չորսը կտրված և տեղից ընկած են:
 2. Լորին հավանաբար այստեղ նեղ իմաստով, միայն ամբողջ է հասկացվել իր շրջապատի բնակավայրով միասին և ոչ թե ամբողջ գավառը, այլապես չէր շեշտվի նաև խոտհարքի տեղը սարերում:
 3. Զ-րդ տողում հիշատակվող Թայիկը հավանաբար Գաւրգի (Գեորգի) կինն է:

- Տարբերքում.— 1. Ջալ երկրորդ տողում բուն բառը չունի:
 2. Ջալ 3-րդ տողում բաց է թողել այլ աւելի:
 3. Ղրիմ 2-րդ տողի վերջի և 3-ի սկզբի ի սարին խոտահարի տեղ կարդացել է՝ ի սորին իմհատաւեղ մի:
 4. Ղրիմ Գաւրգի ամենուրեք կարդացել է՝ Գուրգեն:
 5. Ղրիմ արձ. սկզբում ունի Ի ՈԿԶ թուին: Տեղում կա միայն ՈԿԶ:

50. Նույն գավթում, թաղի վրա

(Լուս. № 44)

Հ ՈԿ Մ 1211

Հրատարակված է՝ Ջալ 24, Վիմ 52

- 1 Ի թուի, ՈԿ: Կամաւն Այ ես՝ Մարձպան, որդի Սարգսի, թուն Աւագ-
 Համազ-
 2 ասպանց, էտու Սանահնիս սք Աճածինս իմ մաւրն Սթէ հոգ[ոյն զ]-
 3 իմ զՓուէքն յիմ հայրենեացն: Եւ գրեցին ինձ [թէ]ողո[րոսի զաւրավարի]
 4 [տաւնն ամէն եկե]ղէցիք մինչ ի կատարած աշխարհի զ[կէսն Սթե]րն եւ
 կէսն Խաթունին,